

מהגרעין לאילן – מסע הצמיחה של ילדינו מערך פעילות לאסיפת הורים

רעיון מרכזי:

כל ילד שמגיע לגן הוא כמו גרעין קטן שבתוכו כבר טמון אילן שלם. תפקידנו כהורים וכאנשי חינוך הוא לא "לייצר" את האילן, אלא לזהות את הכוחות הטמונים בילד, להעניק לו את התנאים הנכונים לצמיחה, ולהאמין בפירות שעוד ייתן.

מטרות:

- ליצור פתיחה מרגשת ומשמעותית לשנת הלימודים.
- לאפשר לכל הורה לעצור ולהתבונן בכוחות המיוחדים של ילדו.
- להציג את תפיסת העולם החינוכית של גן חב"ד בדרך חווייתית.
- לחזק את השותפות בין הבית לגן.

מהגרעין לאילן – מסע הצמיחה של ילדינו מערך פעילות לאסיפת הורים

פתיחה

(גננת יקרה, את מוזמנת להקריא את הטקסט הבא. העבירי שקף במצגת בכל פעם שמוציא).

שנת לימודים חדשה כבר כאן, ואנחנו בצוות הגן פותחות אותה בהתרגשות רבה, נושאות תפילה שתהא זו שנה של הצלחה גדולה בשליחות החינוכית שלנו.

← שקופית- הגרעין

אני רוצה להזמין אתכם לרגע להתבונן בעיניו של גנן. כשאדם מן השורה מביט באדמה בתחילת העונה, הוא רואה אדמה. רגבים. אולי גרעין קטן, פשוט וסתמי למראה. אבל הגנן... הגנן רואה משהו אחר לגמרי. כשהגנן מחזיק בכף ידו גרעין קטן, הוא אינו רואה רק גרעין. בעיני רוחו הוא כבר רואה את האילן. הוא רואה גזע חזק, ענפים רחבים, עלים ירוקים, צמרת שמתנשאת אל על. הוא כבר יכול לדמיין את הצל שהעץ יעניק ביום קיץ, ואת הפירות המתוקים שיבשילו על ענפיו. והרי כרגע... כל זה עדיין איננו. יש רק גרעין. אבל הגנן יודע שבתוך הגרעין הקטן הזה טמון עולם שלם. טמון בו כל מה שהוא עתיד להיות.

← שקופית- השורשים

ולכן הוא ניגש אליו באמונה. הוא מכין עבורו אדמה טובה, משקה במידה הנכונה, דואג לאור ולשמש, מגן עליו מרוחות חזקות, ובעיקר, מעניק לו זמן. הוא אינו מושך בעלים כדי שיצמחו מהר יותר. הוא אינו פותח את האדמה בכל בוקר כדי לבדוק אם השורשים כבר התארכו. הוא יודע שלצמיחה יש קצב משלה. יש ימים שבהם הוא רואה שינוי. ניצן חדש, עלה קטן, עוד סנטימטר של גובה. ויש ימים שבהם נדמה שמבחוץ לא קרה דבר. אבל גם אז, מתחת לפני האדמה, במקום שהעין אינה רואה.. השורשים הולכים ומעמיקים.

← שקופית - השתיל

וככל שהשורשים עמוקים וחזקים יותר, כך יוכל האילן ביום מן הימים לעמוד זקוף מול הרוחות, לפרוש את ענפיו, ולתת את פירותיו. הורים יקרים,

במובן עמוק, גם אנחנו, אתם בבית ואנחנו כאן בגן - גננים. ובידינו הופקדו השתילים היקרים ביותר.

כל ילד וילדה שמגיעים אלינו הם עולם שלם של כוחות, מידות, כישרונות וחלומות שעוד עתידיים להתגלות. לפעמים אנחנו כבר זוכים לראות ניצנים קטנים מהם, ולפעמים הם עדיין חבויים עמוק בפנים וממתינים לזמן הנכון כדי לפרוץ. והתפקיד שלנו אינו ליצור עבור הילד את האילן שאנחנו בחרנו. התפקיד שלנו הוא להתבונן היטב ולגלות איזה אילן טמון בו. להאמין בו עוד לפני שהכל נראה לעין. לטפח את הטוב שכבר קיים בו. להשקות במילים טובות. לחמם באהבה. להציב גבולות ששומרים ומחזיקים. לתת מרחב לגדול. ולהיות סבלניים גם לתהליכים שמתרחשים בשקט, מתחת לפני השטח. כי חינוך, כמו גינון, דורש מאיתנו לראות לא רק את ה"כאן ועכשיו", אלא להביט בילד ולראות גם את ה"עוד מעט" ואת ה"יום אחד". לראות בגרעין - את האילן. בניצן - את הפריחה. ובשתיל הרך - את עץ פרי ההדר, העמוס בפירות טובים ומתוקים.

← שקופית - אילן ופירות

המשל הזה מבוסס על דבריו של הרבי מליובאוויטש בדבר האחריות שלנו כמחנכים בגידול וטיפול ילדים צעירים. הרבי השווה זאת לגידול של גרעין קטן. שבו, כל הטבה אפילו הקטנה ביותר, ניכרת פי כמה ושלא בערך באילן נושא פירות. וזו התפילה והתקווה שלנו בפתחה של השנה: שנזכה יחד, הבית והגן, להיות "גננים" טובים ונאמנים, שנדע לתת לכל ילד את האדמה, המים, האור והמרחב המדויקים עבורו, ובעיקר שנדע להביט בו תמיד בעיניים שמאמינות במה שכבר טמון בתוכו. ובעזרת ה', בעודנו מטפחים את השתילים הקטנים של היום, נזכה לראות אותם הולכים ומצמיחים שורשים עמוקים, גזע איתן, ענפים רחבים ופירות טובים ומתוקים. כי כל אילן גדול ומפואר שאנחנו פוגשים בעולם היה פעם גרעין קטן, שמישהו הביט בו, והאמין במה שהוא יכול להיות.

מהכוח של היום - לפרי של מחר

כאן מגיע השלב שמעמיק את הפעילות.

הגננת אומרת:

"עכשיו אני רוצה שנעשה עוד צעד.

אם זו המתנה שאני רואה בילד שלי היום, איזה פרי הוא יכול להצמיח בעתיד?" ונותנים דוגמאות:

ילד שמגלה היום רגישות - אולי יצמח להיות אדם שרואה את מי שנמצא לידו. ילדה שיש בה סקרנות - אולי תגדל להיות אדם שלומד, שואל, חוקר ומגלה. ילד שיש בו נחישות - גם אם לפעמים בגיל הזה היא מאתגרת אותנו - עשוי לגדול להיות אדם שיודע לעמוד על שלו ולא לוותר. ילדה שאוהבת לדבר ולהוביל - אולי טמונה בה מנהיגות. ילד שזקוק לזמן כדי להיפתח - אולי יש בו עומק, התבוננות ויכולת להקשיב.

המסר החשוב:

לפעמים דווקא בתכונה שמאתגרת אותנו היום מסתתר כוח גדול של מחר. מציעים להורים לשתף במליאה: "הייתי רוצה לראות את הכוח הזה צומח בו ל..."

בונים יחד את "עץ הגן"

← שקופית - "עץ הגן"

במרכז החדר נמצא העץ הגדול שהוכן מראש.

כל הורה מקבל עלה שעליו הוא כותב מילה אחת בלבד המתארת כוח שהוא רואה בילדו: אמונה, שמחה, רגישות, נדיבות, יצירתיות, התמדה, סקרנות, חברות, אומץ, עצמאות, הקשבה, מנהיגות, חום, דמיון, נתינה ועוד.

כל הורה ניגש ותולה את העלה שלו על העץ. לאט לאט העץ הריק מתמלא.

כשהעץ מלא, הגננת עוצרת לרגע ואומרת: "תסתכלו על העץ שלנו. לפני כמה דקות היו כאן רק ענפים ריקים. עכשיו אנחנו כבר רואים משהו אחר. כל עלה כאן הוא כוח שטמון בילד אחר בגן שלנו. **זה בעצם הגן שלנו.**"

לא אוסף של ילדים שצריכים להגיע לאותה נקודה באותו זמן - אלא גן שלם של כוחות שונים. אחד מביא שמחה.

אחת מביאה רגישות.

אחד מביא סקרנות.

אחת מביאה מנהיגות.

וכשכל אחד צומח מתוך המקום המיוחד שלו, נוצר גן נפלא ומיוחד. זה הגן שלנו.

סרטון השתיל

← שקופית - סרטון השתיל

המסר החינוכי - לא כל העצים צומחים אותו הדבר

← שקופית - עצים שונים ומגוונים

כאן אפשר לעבור באופן טבעי להצגת הדרך החינוכית של הגן.

הגננת אומרת:

"יש עוד דבר שגנן טוב יודע. הוא לעולם לא עומד מול עץ תפוז ואומר לו: 'למה אתה לא מוציא תפוחים?' הוא גם לא מסתכל על שני שתילים ואומר: 'שניכם נשתלתם באותו יום, אז למה אתה גבוה ממנו?' כי הוא יודע שאין שני עצים שצומחים בדיוק באותו האופן. וכך גם ילדים.

יהיו השנה ילדים שירכשו מיומנות מסוימת מהר, ואחרים שיזדקקו לזמן. יהיו ילדים שיפרחו מבחינה חברתית, ואחרים שדווקא בתחום השפתי, המוטורי, הרגשי או הלימודי. המטרה שלנו אינה להשוות בין העצים. המטרה שלנו היא לשאול על כל ילד:

מה הוא צריך עכשיו כדי לצמוח עוד קצת מהמקום שבו הוא נמצא?"

חשוב לדעת:

החזון החינוכי של רשת חינוך חב"ד, כפי שהוגדר ע"י מייסד ונשיא הרשת הרבי מליובאוויטש, הינו לחנך התלמידים שיהיו 'נרות להאיר' - שיהיה לתלמיד את הכלים והערכים הנדרשים בכדי לממש את כל יכולותיו אשר קיבל מה' יתברך, לטובת ההשפעה החיובית על סביבתו, בכל מקום בו הוא נמצא בהשגחה פרטית.

מכאן אפשר להסביר בקצרה את התחומים שבהם הגן עוסק במהלך השנה: התחום הרגשי, החברתי, השפתי, המוטורי, הקוגניטיבי, עצמאות, הרגלים וכו'.

הבית והגן - שני גננים, אותו שתיל

זה המקום לדבר על שיתוף הפעולה עם ההורים:

והנה מגיע אולי החלק החשוב ביותר.

לכל ילד בגן הזה יש גננים בבית, ויש לו גננים כאן בגן.

ואנחנו מטפלים באותו השתיל.

לכן חשוב שהאדמה והמים לא יהיו שני עולמות נפרדים.

כשאתם מספרים לנו מה עובר על הילד בבית, אתם עוזרים לנו להבין אותו טוב יותר.

כשאנחנו משתפות אתכם במה שאנחנו רואות בגן, אנחנו נותנות לכם עוד חלון לעולם שלו.

אנחנו לא עומדות משני צדי המתרס.

אנחנו עומדים באותו הצד - והילד באמצע, צומח.

חלק מעשי - מידע ונהלים

← שקופית צוות הגן ומיד לאחריה הנהלים

כדי שהאסיפה תהיה גם שימושית, כאן מכניסים בצורה מסודרת את כל המידע הדרוש:

- סדר היום בגן.
- זמני הגעה ואיסוף.
- ארוחות.
- ציוד שצריך להביא.
- ימי הולדת ואירועים.
- תקשורת עם הצוות.
- עדכונים שוטפים.
- מדיניות במקרה של קושי או אירוע חריג.
- תכנית שנתית ונושאים מרכזיים.
- שאלות כלליות של ההורים.

כדאי לשמור את החלק הזה ממוקד, כדי שהאווירה שנוצרה בתחילת הערב לא תלך לאיבוד.

סיום

"הורים יקרים,

עכשיו, כשאנחנו מביטות בעץ הזה, אני חושבת שזה בדיוק המבט שאנחנו רוצות לקחת איתנו לשנה הזאת.

יהיו השנה ימים של פריחה, ויהיו גם ימים שבהם נצטרך הרבה סבלנות.

יהיו הצלחות שנראה מיד, ויהיו תהליכים שיתרחשו בשקט, עמוק מתחת לפני האדמה.

ובתוך כל אלה אנחנו רוצות לזכור דבר אחד:

לעולם לא להסתכל רק על הגרעין שנמצא מול עינינו - אלא על האילן שטמון בתוכו.

להביט בכל ילד ולשאול לא רק 'מה הוא כבר יודע?', אלא:

מה מיוחד בו?

איזו מתנה הוא מביא לעולם?

מה עוד מחכה להתגלות בו?

ואיזה פרי נפלא עשוי לצמוח מהכוחות שכבר נמצאים בו היום?

אנחנו מתפללות שנזכה להיות עבור הילדים גננות במובן העמוק ביותר של המילה.

לדעת מתי להשקות ומתי להמתין.

מתי לתמוך ומתי לתת מרחב.

מתי לכוון ומתי פשוט לעמוד מן הצד ולהתפעל מהצמיחה.

ובעזרת ה', בשותפות בינינו לביניכם, נזכה לראות כל אחד מהילדים שלנו מעמיק שורשים, מצמיח

ענפים, פורח בדרכו המיוחדת ונעשה כל שביכולתנו כדי שיגדל להיות אילן גדול, איתן ונושא פירות

טובים."

מזכרת שהורים לוקחים הביתה

← שקופית - עץ לתפארת

א. עציץ קטן/ שתיל/ פרח

מדבקה מעוצבת מחכה לך באתר באתי לגני

ב. "הטוב שצומח בי" - פנקס המעשים הטובים

עיצוב של כריכת הפנקב מחכה לך באתר באתי לגני

הגננת אומרת:

"הורים יקרים,

דיברנו הערב הרבה על הצמיחה של הילדים שלנו.

על הגרעין שבתוכו טמון אילן שלם, על הכוחות שכבר נמצאים בילד ומחכים להתגלות, ועל התפקיד שלנו

לזהות אותם, לטפח אותם ולתת להם מקום לצמוח.

ועכשיו אנחנו רוצות לקחת את המבט הזה איתנו גם אל תוך היום-יום.

לכל אחד מכם אנחנו נותנות פנקס קטן שנקרא 'הטוב שצומח בי'.

במהלך השנה אנחנו מזמינות אתכם לפקוח עיניים ולחפש בבית את אותם רגעים קטנים שבהם הטוב של

הילד שלכם צומח ומתגלה.

זה יכול להיות כשהוא עזר בלי שביקשו ממנו, כשהוא ויתר לאח, כשהוא שיתף, כשהוא התאמץ לעשות

משהו שהיה לו קשה, כשהוא בירך יפה, כשהוא גילה אחריות, כשהוא התחשב במישהו אחר, כשהוא

התגבר, נתן, הקשיב או פשוט עשה מעשה טוב ששימח אתכם.

וכשאתם פוגשים רגע כזה - כתבו אותו בפתק ושלחו אלינו לגן. אנו בגן, נקריא בכל בוקר את הפתקים

שאתם תשלחו!

אל תחכו דווקא לפירות הגדולים. גנן טוב יודע לשמוח גם בניצן הראשון.

כי כשאנחנו עוצרים ורואים את הטוב, נותנים לו שם ואומרים לילד:

'שמתי לב לטוב שעשית' - אנחנו משקים אותו.

